

УДК336.74.067:316.4.051(045)

КОЛЯДКА Михайло Іванович
здобувач PhD ОНП “Економіка та бізнес”
Мукачівський державний університет, Україна
ORCID ID: 0009-0003-5684-8887
e-mail: michalkoljadka@gmail.com

ФЕЄР Оксана Валеріївна
кандидат економічних наук, доцент,
доцент кафедри менеджменту, управління економічними процесами та туризму,
Мукачівський державний університет, Україна
ORCID: <https://orcid.org/0000-0001-8808-3258>
e-mail: oksanafeyer@gmail.com

МОНЕТАРНА ПОЛІТИКА: ОГЛЯД СУЧАСНОГО СТАНУ ТА ПЕРСПЕКТИВИ РОЗВИТКУ

Монетарна політика розглядається як ключовий інструмент економічного управління, що впливає на рівень інфляції, зайнятність, процентні ставки та інші аспекти макроекономічної стабільності. У умовах сьогодення, глобалізації та нестабільності на фінансових ринках монетарна політика набуває особливого значення. У даній статті здійснено огляд сучасної монетарної політики та розглядаються перспективи її розвитку. Монетарна політика або грошова політику розглядається як частина економічної політики, яка регулює всі сфери економіки, де використовуються гроші. Вона спрямована на досягнення стабільності зайнятості і цін, економічного зростання, балансу зовнішніх платежів за допомогою контролю грошової системи. Основна роль монетарної політики полягає в зміцненні купівельної спроможності національної грошової одиниці, запобіганні інфляції та досягненні стабільного валютного курсу. Стратегічною метою монетарної політики центрального банку повинна бути кінцева мета економічної політики держави - досягнення такого рівня економічного зростання, яке забезпечить високу зайнятність, стабільність цін і зовнішнього курсу грошової одиниці. Центральний банк повинен сприяти досягненню зазначеної мети.

***Ключові слова:** економічна політика, монетарна політика, інструменти монетарної політики, інфляція, грошова маса, облікова ставка, центральний банк.*

JEL classification: E5, E6

DOI: <https://doi.org/10.31649/ins.2024.3.53.60>

1. ПОСТАНОВКА ПРОБЛЕМИ У ЗАГАЛЬНОМУ ВИГЛЯДІ ТА ЇЇ ЗВ'ЯЗОК ІЗ ВАЖЛИВИМИ НАУКОВИМИ ЧИ ПРАКТИЧНИМИ ЗАВДАННЯМИ

У сучасних умовах одним з основних каналів впливу держави на національну економіку є монетарна політика, яка передає необхідні імпульси реальному сектору економіки та домогосподарствам через фінансові ринки. Однак це можливо лише за умови правильного вибору центральним банком стратегічних цілей монетарної політики. Світова фінансова криза створила

неоднорідні умови на національних фінансових ринках і виявила відмінності в національних реакціях на кризу. Загалом, національні фінансові системи характеризуються проєвропейською моделлю, орієнтованою на банк, який зосереджує в своїх руках інструменти впливу на фінанси, інвестиції, виробництво та інші сектори економіки. Крім того, центральний банк та ефективність його монетарної політики відіграють важливу роль у розвитку надійної банківської системи.

2. АНАЛІЗ ОСТАННІХ ДОСЛІДЖЕНЬ ТА ПУБЛІКАЦІЙ

Дослідженню механізму використання центральними банками монетарної політики у зарубіжній та вітчизняній практиці значну увагу приділили дослідники та практики. Помітний внесок у дослідження цієї проблеми зроблено в наукових працях Б. Данилишина [6], Б. Бернанке, М. Вудфорда [7], Г. Азаренкової, А. Вожжової, Н. Гребеник, О. Дзюблюка [8], А. Дробязко, О. Любич, О. Камінська [9], В. Козюк, В. Міщенко, С. Науменкова, Д. Стросс-Кан, Дж. Стігліц [10] та ін. Проте дослідження проблеми ефективності монетарної політики центрального банку досі залишається недостатньо вивченим та дискусійним.

3. ВИДІЛЕННЯ НЕВИРШЕНИХ РАНІШЕ ЧАСТИН ЗАГАЛЬНОЇ ПРОБЛЕМИ, КОТРИМ ПРИСВЯЧУЄТЬСЯ ОЗНАЧЕНА СТАТТЯ

Стаття присвячується дослідженню та аналізу монетарної політики в умовах сьогоденних викликів - в умовах глобалізації та фінансової нестабільності, зокрема після світової фінансової кризи та пандемії COVID-19.

4. ФОРМУЛЮВАННЯ ЦІЛЕЙ СТАТТІ

Ціль статті полягає в наданні всеосяжного огляду сучасного стану монетарної політики, включаючи аналіз її еволюції, ефективності в умовах сучасної глобальної економіки та визначення перспектив для її подальшого розвитку.

5. ВИКЛАД ОСНОВНОГО МАТЕРІАЛУ ДОСЛІДЖЕННЯ З ПОВНИМ ОБҐРУНТУВАННЯМ ОТРИМАНИХ НАУКОВИХ РЕЗУЛЬТАТІВ

Важливість оцінки ефективності фінансових механізмів особливо зростає під час кризи. У такі часи фінансові режими мають бути розроблені таким чином, щоб відповідати інтересам сталого економічного зростання.

Монетарна політика – це національна політика, в рамках якої санкціоновані державою інститути контролюють обсяг грошової маси з метою стабілізації цін, сприяння економічному зростанню і скорочення рівня безробіття серед населення, або підтримки його на низькому рівні [2].

Виходячи з мети монетарної політики, інституціями використовуються набір інструментів для її досягнення, а саме операції на відкритому ринку, відсоткова ставка, обов'язкові резерви, механізми валютного курсу.

Операції на відкритому ринку є основним і найбільш дієвим заходом, за допомогою якого центральні банки змінюють грошову базу, тобто кількість та ефективність обігу грошей. Суть даного інструменту полягає в тому, що центральний банк купує або продає державні облигації. Продаж облигацій називається кредитним лімітом, який призводить до зменшення грошової бази. Операції на відкритому ринку є найбільш часто використовуваним і доцільним засобом регулювання фінансових ринків. Це пояснюється тим, що, проводячи такі операції, Центральний банк може точно передбачити їх вплив на грошову масу, що неможливо при використанні інших інструментів.

Облікова ставка – це процентна ставка, за якою центральний банк надає кредити комерційним банкам, коли вони не мають достатніх ресурсів для виконання своїх зобов'язань. Комерційні банки змушені брати кредити у центрального банку, що називається дисконтними кредитами. Центральний банк визначає рівень процентних ставок, які можуть бути змінені і за допомогою кредитів підтримувати рівень ліквідності комерційних банків у разі виникнення складної фінансової ситуації.

Центральні банки опосередковано контролюють пропозицію коштів за рахунок зміни облікових ставок і різних кредитних обмежень. Зниження облікової ставки на практиці призводить до розширення кредитування всієї банківської системи, але, і навпаки, її підвищення призведе до скорочення обсягів кредитування. Таким чином, центральний банк впливає на кредитну діяльність комерційних банків у відповідь на ринкові коливання в економіці [1].

Обов'язкові банківські резерви - мінімальні резерви, які комерційні банки повинні зберігати в центральному банку. Збільшення норми резервів зменшує можливості банків видавати кредити, знижуючи грошову пропозицію. Даний інструмент вважається жорстким і використовується не так часто як інші.

Механізми валютного курсу це інструменти та методи, які використовуються центральними банками та урядами для впливу на обмінний курс національної валюти щодо інших валют. Метою таких механізмів є стабілізація національної валюти, запобігання різким коливанням курсу, а також підтримка конкурентоспроможності національної економіки.

Центральні банки мають можливість регулювати грошову масу навіть в країнах з відкритою економікою, де на грошовий ринок можуть впливати валютні операції. Він впливає на обмінний курс валюти за допомогою інтервенцій на валютному ринку, тобто купівлі та продажу валютних активів. У найпростішому випадку банки купують і продають іноземну валюту в обмін на національну валюту. Крім того, він купує і продає фінансові активи, номіновані в іноземній валюті, найчастіше векселі з казначейства іноземних держав. Всі ці маніпуляції безпосередньо впливають на кількість грошей на ринку з досить високою ефективністю [4].

Отже, загалом на практиці варто зауважити, що центральні банки країн можуть приймати досить такі ефективні рішення щодо стабілізації національної валюти, скорочення рівня інфляції в країні, збільшення сукупного попиту, стимулюючи тим самим економічне зростання і знижуючи безробіття серед населення. З іншого боку неефективні рішення центробанків та не вірно обрані інструменти монетарної політики можуть призвести до послаблення національної валюти, збільшення рівня інфляції та зростання ставок кредитування. На практиці, в сучасних умовах розвитку ринкової економіки не можливо обрати лише один інструмент, що найбільш ефективно вплине на монетарну політику центробанку, в цьому випадку передбачається комбінування різних інструментів та на різний проміжок часу, при цьому враховується політична та економічна ситуація в країні, а також реакція комерційних банків, підприємців та населення на прийнятті рішення та подальші пропозиції.

Існують два види монетарної політики – стимулююча та стримуюча. Стимулююча монетарна політика використовується для подолання рецесії, що призводить до збільшення сукупного попиту, стимулюючи

тим самим економічне зростання і знижуючи безробіття. У звичайний час така політика призводить до прискорення інфляції. Стримуюча монетарна політика зазвичай використовується для уповільнення інфляції за рахунок протилежного стимулюючій політиці впливу на економічне зростання.

Монетарна політика перебуває під впливом багатьох чинників, як внутрішніх так і зовнішніх. Б. Данилишин, Богдан І. виділяють наступні, які мають вплив на монетарну політику в Україні [6]:

- недосконала правова база банківської системи, що робить незахищеними права власності банків та призводить до рейдерських захоплень;

- неузгодженість між фіскальною політикою уряду та монетарною політикою центрального банку;

- втручання органів законодавчої та виконавчої влади у здійснення функцій і повноважень Національного банку, що суттєво знижує операційну незалежність Національного банку та унеможливує адекватне використання інструментів грошово-кредитної політики у відповідь на кон'юнктуру фінансових ринків;

- зростання споживчого попиту, переважно на імпортні товари, посилює позиції іноземних виробників на українському ринку, негативно впливає на розвиток внутрішнього виробництва та платіжний баланс країни, сприяє накопиченню зовнішнього боргу;

- неузгодженість бюджетної та монетарної політики щодо управління та руху коштів на Єдиному казначейському рахунку Уряду, який відкрито в НБУ, призводить до проблем сезонності та непередбачуваності акумулювання при розподілі цих коштів Центральним банком.

На сьогодні існує декілька підходів до визначення ефективності монетарної політики центрального банку. Згідно з першим підходом, поняття визначається досягненням балансу між попитом та пропозицією валюти як головною умовою зміцнення національної валюти. Згідно з другим підходом, в економіці не повинно бути злетів і падінь, має бути стабільний розвиток і передбачувана кон'юнктура фінансового ринку, що досягається заходами грошово-кредитної політики. Найбільш поширеним підходом до оцінки ефективності монетарної політики центрального банку є визначення відповідності

отриманих результатів поставленим монетарним цілям. З метою комплексного аналізу ефективності монетарної політики виокремимо основні вимоги до елементів монетарного механізму, на яких базується реалізація політики центрального банку [6].

Критерії ефективності монетарної політики також включають основні принципи функціонування центрального банку, такі як прозорість, адекватність, передбачуваність політики, якісна комунікаційна політика та відповідальність. Щодо індикаторів ефективності монетарної політики, то ми пропонуємо розділити їх на дві групи:

- індикатори, що характеризують операційну ефективність процесу фінансового регулювання, тобто Наскільки ефективно функціонує трансмісійний механізм (канали зміни процентних ставок, цін, валютних курсів та інфляційних очікувань);

- показники, що характеризують загальну ефективність монетарної політики (монетарна стабільність, стабільність банківської системи, високий рівень зайнятості, економічне зростання, стабільність фінансового ринку) [8].

Варто зазначити, що при аналізі досягнення монетарних цілей слід також звертати увагу на альтернативні витрати досягнення цих цілей, наприклад, як підтримання цінової стабільності вплинуло на динаміку ВВП. Таким чином, монетарна політика центрального банку має згладжувати коливання ділового циклу і запобігати, з одного боку, перегріву економічної кон'юнктури та різкому зростанню інфляційних припливів, а з іншого - як зниженню темпів економічного зростання, так і переходу до рецесії та зростанню рівня безробіття.

Для досягнення цих цілей центральні банки обирають найоптимальнішу стратегію монетарної політики, яка на практиці реалізується через відповідні канали монетарних інструментів, що діють на основі обраного режиму таргетування (інфляції, обмінного курсу та валюти). Інфляційне таргетування було досить поширеним монетарним режимом як у розвинених країнах, так і в країнах, що розвиваються, протягом останніх кількох десятиліть. Однак сьогодні існує багато досліджень провідних економістів світу, які є досить суперечливими та неоднозначними, особливо для розвинених країн та країн, що розвиваються [8].

Для високорозвинених країн науковці підтвердили ефективність переходу до інфляційного таргетування. Перехід до інфляційного таргетування характеризується нижчими темпами інфляції в довгостроковій перспективі, підвищеною стійкістю економіки до зовнішніх шоків та більшою здатністю монетарної влади впливати на інфляційні очікування економічних агентів. Більше того, деякі дослідження стверджують, що країни з розвинутою економікою, які не застосовували цей режим монетарної політики, також змогли стримати цінову інфляцію в довгостроковій перспективі. У зв'язку з цим можна припустити, що контроль над інфляцією може визначатися більшою мірою загальними тенденціями розвитку та макроекономічними умовами в цих країнах, ніж режимом монетарної політики. У випадку країн, що розвиваються, ситуація є ще більш неоднозначною. Дослідження багатьох таких країн показують, що навіть якщо впровадження режимів інфляційного таргетування призводить до зниження середнього рівня цін і цінової волатильності, така монетарна політика може завдати значної шкоди реальному сектору економіки, суттєво знизити темпи зростання валового випуску і мати вкрай негативний вплив на економічну ситуацію в таких країнах [10].

Багато досліджень також показують, що після переходу до інфляційного таргетування країни, що розвиваються, стикаються з більшим ризиком короткострокових зовнішніх шоків через нестабільність обмінного курсу, які екстраполюються на рівень внутрішніх цін, роблячи динаміку інфляційного процесу непередбачуваною.

Всі ці висновки можна підтвердити і в нашій країні: період від початку повномасштабного вторгнення став своєрідним стрес-тестом для української банківської системи. Незважаючи на значні системні геополітичні, демографічні та макроекономічні шоки, банківський ринок зміг витримати тиск завдяки зниженню вразливості до внутрішніх ризиків у результаті восьми років реформ та своєчасних антикризових заходів у воєнний час. Загалом можна сказати, що банківська система зберегла свою адміністративну спроможність та безперервність платежів. Також за роки війни в Україні обсяг державних коштів у банках збільшився на 31,2%, але вони були переважно акумульовані на поточних

рахунках, оскільки тимчасові невитрачені виплати військовослужбовцям, бюджетникам та внутрішньо переміщеним особам були сконцентровані в державних банках [9].

Однак були й серйозні недоліки, зокрема зростання частки непрацюючих кредитів, низький платоспроможний попит на кредити та небажання підприємств і домогосподарств платити високі відсоткові ставки і брати на себе додаткові борги під час війни. Кредитування аграрного сектору державними банками дещо послабилося, зокрема через механізм бюджетної підтримки програми «Доступні кредити 5-7-9%». Обсяг пільгових кредитів від держави вже сягнув третини непогашених корпоративних кредитів у національній валюті.

У розвинених країнах добре відомо, що основним каналом у структурі монетарного трансмісійного механізму є процентні ставки, а офіційні процентні ставки є головним інструментом досягнення цінової стабільності. В реальності роль процентного каналу є незначною і офіційні ставки не мають суттєвого впливу на ставки за кредитами овернайт на міжбанківському ринку. Як наслідок, можливості НБУ використовувати процентні інструменти для формування інших макроекономічних змінних, зокрема кривої дохідності фінансових ринків та інфляції, є обмеженими. Аналіз динаміки облікових ставок за останні роки показує, що облікова ставка НБУ знижувалася, тобто функціонувала проциклічно, на фазі зростання і, навпаки, підвищувалася на фазі рецесії. Натомість в Японії неадекватна кореляція між процентними ставками НБУ та міжбанківського ринку знизилла ефективність цього інструменту монетарної політики. На низьку ефективність облікової ставки як інструменту монетарної політики в цей період вказували як вітчизняні, так і зарубіжні дослідники. Таким чином, для нашої країни канал процентної ставки не дає чітких і передбачуваних орієнтирів учасникам фінансового ринку, що робить процентну політику менш передбачуваною та послаблює вплив центрального банку на фінансові ринки. Намагаючись стримати інфляцію через контроль над надлишковою ліквідністю в банківській системі, центральний банк встановлює надмірно високі процентні ставки за депозитними сертифікатами, що призводить до ефекту витіснення, який стримує кредитування реального сектору та поглиблює

дисбаланси на міжбанківському ринку, оскільки банки не мають привабливих інвестиційних альтернатив, гальмується економічне зростання. З іншого боку, вищі короткострокові процентні ставки центрального банку призводять до зростання дохідності державних облігацій, стимулюючи приплив короткострокових спекулятивних коштів з-за кордону. Враховуючи, що ці цінні папери номіновані в гривні, регулярні притоки та відтоки таких коштів призводять до зростання волатильності національної валюти, змушуючи імпортерів перекладати валютні ризики на кінцевих споживачів та посилюючи інфляційні процеси [6].

Щоб вирішити наявні на сьогоднішній день проблеми, а також передбачити ймовірні центральні банки повинні повернутися до монетарного підходу, в якому стабілізація інфляційних очікувань є головним пріоритетом. Політика не може бути жорсткішою лише після інфляції. Натомість центральні банки повинні вжити заходів, як тільки блимають попереджувальні сигнали. Центральні банки повинні враховувати очікування домогосподарств і фінансових ринків щодо майбутньої інфляції, оскільки ці очікування формують як умови сукупного попиту, так і ціни активів.

Підсумовуючи, варто зауважити, що пандемія та війна створюють нові виклики для центральних банків. З часів GFC і до недавнього часу центральні банки розвинених країн зосереджувалися на проблемах забезпечення достатнього стимулу для підтримки попиту та стимулювання надто низької інфляції. Проблеми полягали в забезпеченні достатньої вогневої потужності для боротьби з ефективним нижнім межею облікових ставок і усунення ризиків зниження інфляції та активності. Не було жодного сенсу, що інфляція може стабільно зростати та значно перевищувати цільовий показник, або що центральні банки зіткнуться з серйозними компромісами у подоланні шоків пропозиції. Управління ризиками – принаймні для центральних банків із розвинутою економікою – значно змістилося в бік інфляційних ризиків, спрямованих на зниження, а не на підвищення. Пандемія та війна підкреслили необхідність того, щоб система управління ризиками повністю враховувала ризики зростання та зниження інфляції, а також можливість

виникнення серйозної напруги між цілями цінової стабільності та зайнятстю чи зростанням. Пандемія знову нагадала нам, що крива Філіпса може не бути пласкою, коли економіка працює на великій потужності та активно розвивається, і що потрясіння, такі як великі стрибки цін на енергоносії, можуть відбуватися зовсім по-різному в такому середовищі порівняно з одним. у яких ріст більш пригнічений. Відповідно, буде важливо переглянути стійкість політичних стратегій, включно з «гарячою економікою» та «переглядом» тимчасових шоків пропозиції, у світлі більш відчутних інфляційних ризиків. Ці підходи можуть принести значні переваги, але ми повинні думати про те, як удосконалити стратегії, щоб краще стримувати ризики, які вони можуть становити для цінової стабільності. Окрім цих уроків, є вагомі підстави для занепокоєння, що пандемія та війна можуть призвести до епохи, коли шоки пропозиції будуть більшими, а інфляційні очікування можуть бути менш надійними. Ці ризики є найгострішими для ринків, що розвиваються, особливо тих, які мають високий рівень боргу, де фіскальне домінування може легко закріпитися. Але враховуючи, що вперше за кілька десятиліть інфляція наближається до двозначних цифр, центральні банки АЕ також стикаються зі значними ризиками. Відповідно, центральні банки повинні сьогодні діяти рішуче, щоб забезпечити стабільність інфляційних очікувань. Ми не можемо досягти сталого економічного зростання, не відновивши цінову стабільність і не переконавшись, що наша політика добре підходить для досягнення цієї мети. Перспективні вказівки можуть зіграти важливу роль у повідомленні про те, як центральні банки це здійснять. Центральні банки повинні вказати, що вони «триматимуть курс» і будуть підтримувати жорстку політику, поки інфляція залишається високою. І якщо інфляція виявиться неочікувано стійкою, вони повинні підкреслити свою рішучість посилити жорсткість, навіть якщо це означатиме різке охолодження економіки та зростання безробіття. Хоча центральні банки повинні бути керівними кріслами в боротьбі з інфляцією – і мати необхідні інструменти – інша політика може допомогти. По-перше, фіскальна політика повинна відігравати допоміжну роль. Хоча існують вагомі аргументи для того, щоб

фіскальна політика допомагала малозабезпеченим домогосподарствам за нинішніх обставин, така підтримка має бути цілеспрямованою та уникати надання макростимулів. І деякі країни, ймовірно, повинні посилити фіскальну політику. По-друге, глобальні політики повинні просуватися вперед у кліматичному порядку денному – якщо цього не зробити, це не лише ускладнить завдання центральних банків, але й створить серйозні ризики для економічної стабільності та глобального добробуту. Нарешті, глобальна політика, яка заохочує розширення світової торгівлі та зменшує ризики фрагментації, одночасно зменшить ризик нестабільних шоків пропозиції та допоможе збільшити потенційний обсяг виробництва в усьому світі [5].

У сучасних умовах, зростаюча глобалізація та ризики фінансових криз, монетарна політика стає складнішою та більш інноваційною. Центральні банки вдосконалюють свої методи та інструменти регулювання грошового обігу, враховуючи вплив міжнародних фінансових ринків та глобальних економічних тенденцій. Зокрема, важливим напрямком розвитку є впровадження цифрових валют центральних банків (ЦВЦБ), які мають потенціал покращити ефективність та безпеку грошових транзакцій.

6. ВИСНОВКИ З ДАНОГО ДОСЛІДЖЕННЯ І ПЕРСПЕКТИВИ ПОДАЛЬШИХ РОЗВІДОК У ДАНОМУ НАПРЯМКУ

У майбутньому можна очікувати подальшого розвитку інструментів монетарної політики, зокрема впровадження нових технологій та аналітичних методів для прогнозування економічних процесів та реагування на них. Також важливим напрямком розвитку є співпраця між центральними банками різних країн для координації монетарних заходів та вирішення глобальних фінансових викликів.

Монетарна політика залишається ключовим інструментом економічного управління в сучасних умовах глобалізації та фінансових ризиків. Важливою є постійна адаптація цієї політики до змін у міжнародному економічному середовищі та впровадження інноваційних підходів для досягнення макроекономічної стабільності та сталого економічного зростання.

Дослідження показало, що ефективність монетарної політики є комплексним поняттям, яке виражається в ступені досягнення поставлених монетарних цілей з урахуванням специфічних особливостей кожної країни. Найбільш поширеним підходом до оцінки ефективності монетарної політики центрального банку є вимірювання відповідності отриманих результатів, що поставлені монетарними цілями. Тому після нашої перемоги нам необхідно відійти від догми інфляційного таргетування і перейти до

більш гнучкої монетарної політики з ширшим набором цільових орієнтирів, яка може швидко забезпечити економічне зростання нашої країни. Низька інфляція є важливою, але недостатньою умовою для сталого економічного зростання та підвищення добробуту громадян України. У найближчі роки слід розробити механізми підвищення ефективності основних монетарних інструментів та зменшення «вартості» підтримки функціонування їх операційних структур.

Література

1. Інструменти монетарної політики: що на що впливає? [Електронний ресурс]. URL: <https://yur-gazeta.com/publications/practice/bankivske-ta-finansove-pravo/instrumenti-monetarnoyi-politiki-shcho-na-shcho-vplyvae.html>
2. Кривцун І. Особливості сучасної монетарної політики центробанків. *Економіка та суспільство*. 2022. №45. <https://doi.org/10.32782/2524-0072/2022-45-92>
3. Кривцун І. Сучасний банкінг: тенденції та перспективи розвитку. *Економіка та суспільство*. 2022. № 42. DOI: <https://doi.org/10.32782/2524-0072/2022-42-71>
4. Галустян Р. О. Роль монетарної політики в системі забезпечення фінансової стабільності держави. *Вчені записки ТНУ імені В. І. Вернадського. Серія: Економіка і управління*. 2023. С. 73-77.
5. International monetary fund, How Will the Pandemic and War Shape Future Monetary Policy? August 26, 2022, available at URL: <https://www.imf.org/en/News/Articles/2022/08/26/sp-gita-gopinath-remarks-at-the-jackson-hole-symposium>
6. Данилишин Б., Богдан І. Еволюція поглядів на роль політики центрального банку: висновки для України. *Фінанси України*. 2021. № 4. С. 7–23.
7. Bernanke, B. Woodford, M. The inflation targeting debate. *The University of Chicago Press: Chicago*. 2005. 458 p.
8. Монетарні важелі стимулювання розвитку економіки України: глобальні виміри та національні інтереси: монографія/ за ред. д.е.н., проф. Дзюблюка О. В. Тернопіль, 2021. 300 с.
9. Дроб'язко А., Любіч О., Камінська О. Аналіз тенденцій банківського фінансування економіки України у 2021 році. *Фінанси України*. 2021. № 9. С. 36–51.
10. Stiglitz, J. E. Macroeconomics, Monetary Policy, and the Crisis. Paper presented at IMF Conference «Macro and Growth Policies in the Wake of the Crisis». *Washington DC*. 2011. 7–8 March. P. 37–55.

References

1. Instrumenty monetarnoi polityky: shcho na shcho vplyvaie? [Elektronnyi resurs]. URL: <https://yur-gazeta.com/publications/practice/bankivske-ta-finansove-pravo/instrumenti-monetarnoyi-politiki-shcho-na-shcho-vplyvae.html>
2. Kryvtun I. Osoblyvosti suchasnoi monetarnoi polityky tsehtrobankiv. *Economy and society*. 2022. №45. <https://doi.org/10.32782/2524-0072/2022-45-92>. [in Ukrainian].
3. Kryvtun I. Suchasnyi bankinh: tendentsii ta perspektyvy rozvytku. *Economy and society*. 2022. № 42. DOI: <https://doi.org/10.32782/2524-0072/2022-42-71>. [in Ukrainian].
4. Halustian R. O. Rol monetarnoi polityky v systemi zabezpechennia finansovoi stabilnosti derzhavy. *Scientific notes of TNU named after V. I. Vernadskyi. Series: Economics and management*. 2023. S. 73-77. [in Ukrainian].
5. International monetary fund, How Will the Pandemic and War Shape Future Monetary Policy? August 26, 2022, available at URL: <https://www.imf.org/en/News/Articles/2022/08/26/sp-gita-gopinath-remarks-at-the-jackson-hole-symposium>
6. Danylyshyn B., Bohdan I. (2021) Evoliutsiia pohliadiv na rol polityky tsentralnoho banku: vysnovky dlia Ukrainy [Evolution of views on the role of central bank policy: conclusions for Ukraine]. *Finansy Ukrainy*. № 4. P.7–23. [in Ukrainian]
7. Bernanke B., Woodford M. (2005) The inflation targeting debate. *The University of Chicago Press: Chicago*. 458 p.

8. Monetarni vazheli stymuliuvannia rozvytku ekonomiky Ukrainy: hlobalni vymiry ta natsionalni interesy: monohrafiia / za red. d.e.n., prof. Dziubliuka O. V. Ternopil, 2021. 300 p. [in Ukrainian]
  9. Drob'iazko A., Liubich O., Kaminska O. (2021) Analiz tendentsii bankivskoho finansuvannia ekonomiky Ukrainy u 2021 rotsi [Analysis of trends in bank financing of the Ukrainian economy in 2021]. *Finansy Ukrainy*. № 9. P.36-51. [in Ukrainian]
  10. Stiglitz J. E. (2011) Macroeconomics, Monetary Policy, and the Crisis. Paper presented at IMF Conference "Macro and Growth Policies in the Wake of the Crisis". *Washington DC*. 2011. 7–8 March. P. 37–55.
-

Abstract

KOLIADKA Mykhailo, FEIER Oksana

Monetary policy: current state review and development prospects

Monetary policy is one of the key tools of economic management, influencing inflation levels, employment, interest rates, and other aspects of macroeconomic stability. In the current context of globalization and financial market instability, monetary policy gains particular significance. Monetary theory in economics has developed from various schools of thought rather than a single unified model. Each of these schools emphasizes different forces driving inflation and recommends specific policy responses. Different times have posed different challenges, each requiring its own policy approach. This article reviews the current state of monetary policy and examines its development prospects.

Monetary policy refers to the financial policies that regulate all areas of the economy where money is used. This is a generalization of numerous definitions of the concept. Monetary policy is part of economic policy aimed at achieving employment and price stability, economic growth, and balance of external payments through the control of the monetary system. It seeks to influence spending flows. The primary role of monetary policy is to strengthen the purchasing power of the national currency, prevent inflation, and achieve a stable exchange rate.

Monetary policy is a set of measures taken by the central bank aimed at regulating the money supply in the economy. The development and implementation of monetary policy is a central function of the central bank in any state. The strategic goal of the central bank's monetary policy should align with the ultimate goal of the state's economic policy- to achieve a level of economic growth that ensures high employment, price stability, and stability of the currency's external value. The central bank must facilitate the achievement of this goals.

Key words: *economic policy, monetary policy, monetary policy instruments, inflation, money supply, interest rate, central bank.*

Стаття надійшла до редакції 30.08.2024 р.

Бібліографічний опис статті:

Колядка М. І., Феєр О. В. Монетарна політика: огляд сучасного стану та перспективи розвитку. *Innovation and Sustainability*. 2024. № 3. С. 53-60.

Koliadka M., Feier O. (2024) Monetary policy: current state review and development prospects. *Innovation and Sustainability*, no. 3, pp. 53-60.

